

ชื่อพื้นเมือง :

ไม้ต้น สูงได้ถึง 25 ม. โคนมีพูพอนเล็ก เปลือก สีครีมหม่นถึงน้ำตาลอมเทา หรือถึงน้ำตาลเข้มแตกเป็นร่องละเอียด นุ่ม ใบ กว้าง 3-6 ซม. ยาว 6-12 ซม. รูปรีปลายทู่หรือแหลมสั้นโคนสอบแคบไปยังก้านใบ สีเขียวเข้มเป็นมันด้านบน เนื้อหนาค่อนข้าง กิ่งเป็นร่อง 2 ร่อง หรือเป็นมุมเล็ก 4 มุมเมื่อยังอ่อนเมื่อแก่กลม ดอก สีขาว ออกเป็นช่อแน่น มีหลายดอก ยาวประมาณ 1 ซม. บนปุ่มแข็งตามกิ่งแก่ ก้านช่อดอกสั้น (ยาวประมาณ 3 มม.) ก้านดอกยาว 3-4 มม. กลีบเลี้ยงยาว 2-3 มม. รูปประฆังขอบแบนหรือจักเป็นพูตื้น คอดเหนือรังไข่ กลีบดอกกว้างประมาณ 1.5 มม. ยาวประมาณ 3 มม. รูปไข่กว้าง ปลายแหลมเล็กน้อย หนา ขอบบาง อับเรณูยาวประมาณ 1.5 มม. สีม่วงหรือสีฟ้ารูปตัว(C) มีต่อมตรงกลาง ผล ยาวประมาณ 1 ซม. บนก้านผลยาวได้ถึง 4 มม. รูปค้อยข้างกลม ขอบมีกลีบเลี้ยงคล้ายเป็นปล้องเส้นผ่านศูนย์กลางประมาณ 2 มม. ผิวหนา สุกสีชมพูถึงแดงเข้ม มีเนื้อสีครีม หยาบ สีออกดำเมื่อแห้ง หายาก เป็นไม้ขึ้นรองในป่าดิบเดิม สูงประมาณ 500 ม. จังหวัดสงขลา

ข้อมูลอ้างอิง : ไซมอน การ์ดเนอร์ ดินลา สิทธิสุนทร กองการดา ชยามฤต ไม่ป่าภาคใต้-พิมพ์ครั้งที่ 1.- กรุงเทพฯ: โครงการจัดพิมพ์คบไฟ. 2559 792 หน้า

ภาพประกอบ : ศูนย์วิจัยและพัฒนาอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ศูนย์วิจัยและพัฒนาอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

National Park Research and Innovation Development Center (Suratthani Province)

